

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 7

Rozeslána dne 31. prosince 1992

Cena Kč 7,–
(dotisk)

O B S A H:

19. Zákon České národní rady o orgánech státní správy České republiky v oblasti puncovníctví a zkoušení drahých kovů
20. Zákon České národní rady o zabezpečení výkonu státní správy v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví
21. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se provádějí další opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky
22. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon č. 412/1991 Sb., o kárné odpovědnosti soudců
23. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 580/1991 Sb.
24. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád
25. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon o trestním řízení soudním (trestní řád)

19

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. prosince 1992

o orgánech státní správy České republiky v oblasti puncovníctví a zkoušení drahých kovů

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

(1) Zřizuje se Puncovní úřad, který je podřízen ministerstvu průmyslu a obchodu České republiky (dále jen „ministerstvo“). Puncovní úřad je rozpočtovou organizací.

(2) V čele Puncovního úřadu je ředitel, kterého jmenuje a odvolává¹⁾ ministr průmyslu a obchodu České republiky.

(3) Organizaci Puncovního úřadu upravuje statut Puncovního úřadu, který schvaluje ministerstvo.

§ 2

Orgány státní správy České republiky v oblasti

¹⁾ § 27 odst. 4 zákoníku práce.

puncovníctví a zkoušení drahých kovů jsou

- a) ministerstvo,
- b) Puncovní úřad.

ČÁST DRUHÁ

PŮSOBNOST ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY ČESKÉ REPUBLIKY V OBLASTI PUNCOVNICTVÍ A ZKOUŠENÍ DRAHÝCH KOVŮ

§ 3

Ministerstvo

- a) organizuje a řídí státní službu pro drahé kovy,²⁾
- b) řídí Puncovní úřad,
- c) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Puncovního úřadu,
- d) stanoví obecně závazným právním předpisem výši poplatků za úkony prováděné Puncovním úřadem (dále jen „puncovní poplatky“) a způsob jejich placení.

§ 4

Puncovní úřad

- a) vykonává puncovní kontrolu³⁾ a puncovní inspekci,⁴⁾
- b) přiděluje výrobní značky výrobcům tuzemského zboží,⁵⁾
- c) vede seznam registrovaných slitin z drahých kovů,⁶⁾
- d) vydává, popřípadě odebírá výrobcům slitin drahých kovů osvědčení o další odborné způsobilosti,⁷⁾
- e) ověřuje ryzost dentálních drahých kovů⁸⁾ a slitin při ražbě československých mincí z drahých kovů,⁹⁾

- f) na žádost ověřuje ryzost lístkového zlata nebo stříbra¹⁰⁾ a jiných věcí z drahých kovů,¹¹⁾
- g) na žádost provádí expertní činnost v oboru puncovníctví, zkoušení a analytické chemie drahých kovů a hospodaření s drahými kovy,
- h) nakládá se zbožím z drahých kovů, které stát nabyl podle zvláštních předpisů¹²⁾ nebo na základě mezinárodních smluv,
- i) vyjadřuje se k návrhům československých norem v oboru zkoušení a analytické chemie drahých kovů,
- j) ukládá pokuty podle puncovního zákona.¹³⁾

§ 5

(1) Ředitel Puncovního úřadu může pro výkon činností podle puncovního zákona zřizovat podle potřeby pracoviště Puncovního úřadu, kterými jsou pobočky a expozitury.

(2) Ke zřízení nebo zrušení pobočky je třeba předchozího souhlasu ministerstva.

(3) Pobočka

- a) vykonává puncovní kontrolu³⁾ a puncovní inspekci,⁴⁾
- b) ověřuje ryzost dentálních drahých kovů⁸⁾ a slitin při ražbě československých mincí z drahých kovů,⁹⁾
- c) na žádost ověřuje ryzost lístkového zlata nebo stříbra¹⁰⁾ a v rozsahu stanoveném ředitelem Puncovního úřadu i jiných věcí z drahých kovů.¹¹⁾

(4) Expozitura

- a) vykonává puncovní kontrolu,³⁾
- b) na žádost ověřuje ryzost lístkového zlata nebo stříbra¹⁰⁾ a v rozsahu stanoveném ředitelem Puncovního úřadu i jiných věcí z drahých kovů.¹¹⁾

§ 6

(1) Za úkony podle § 4 písm. b), c) a d) vybírá Puncovní úřad správní poplatky podle zvláštních předpisů.¹⁴⁾

²⁾ § 13 odst. 2 zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 8 až 29 zákona č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon).

⁴⁾ § 41 a 42 puncovního zákona.

⁵⁾ § 46 a 47 puncovního zákona.

⁶⁾ § 49 puncovního zákona.

⁷⁾ § 48 puncovního zákona.

⁸⁾ § 31 puncovního zákona.

⁹⁾ § 30 puncovního zákona.

¹⁰⁾ § 32 puncovního zákona.

¹¹⁾ § 33 puncovního zákona.

¹²⁾ Např. § 462 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ § 43 až 45 puncovního zákona.

¹⁴⁾ Zákon ČNR č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích vybíraných správními orgány České republiky.

(2) Za výkon puncovní kontroly³⁾ a za úkony podle § 4 písm. e) až g) vybírá Puncovní úřad puncovní poplatky, jejichž výše je stanovena obecně závazným právním předpisem [§ 3 písm. d)].

(3) V případech, kdy za úkon Puncovního úřadu podle § 4 písm. f) a g) není stanoven puncovní poplatek obecně závazným právním předpisem, sjedná se cena za tento úkon podle cenových předpisů.

(4) Příjmy za úkony Puncovního úřadu jsou příjmem státního rozpočtu České republiky.

§ 7

(1) Puncovní úřad při splnění oznamovací povinnosti¹⁵⁾ určí výrobci nebo obchodníkovi¹⁶⁾ pracoviště Puncovního úřadu (dále jen „příslušné pracoviště“), které je svým umístěním nejbližší jeho sídlu nebo místu trvalého pobytu, pokud se o příslušném pracovišti nedohodnou jinak.

(2) Pro výrobce nebo obchodníka, který podniká na území České republiky a má sídlo nebo trvalý pobyt mimo území České republiky, je příslušné pracoviště v Praze.

(3) Výrobce nebo obchodník má právo po předchozím písemném oznámení Puncovnímu úřadu změnit příslušné pracoviště. Bez souhlasu Puncovního úřadu se výrobce nebo obchodník nemůže současně obracet na více pracovišť Puncovního úřadu.

(4) Jiné fyzické a právnické osoby než výrobci a obchodníci¹⁶⁾ se mohou obrátit na kterékoliv pracoviště Puncovního úřadu. Požadovaný úkon nesmí být odmítnut, pokud pracoviště tuto činnost vykonává.

ČÁST TŘETÍ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 8

(1) Puncovní úřad užívá státní symboly a označuje písemnosti spojené s výkonem státní správy v oblasti puncovníctví a zkoušení drahých kovů v souladu se zvláštními předpisy.¹⁷⁾

(2) Nálezy, osvědčení nebo posudky Puncovního úřadu opatřené otiskem úředního razítka nebo pečeti jsou veřejnými listinami.¹⁸⁾

§ 9

(1) Zrušuje se Státní zkušebna pro drahé kovy v Praze¹⁹⁾ a její práva a závazky, včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů, přecházejí dnem účinnosti tohoto zákona na Puncovní úřad.

(2) Řízení započatá Státní zkušebnou pro drahé kovy v Praze přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí Puncovní úřad podle dosavadních předpisů.

§ 10

§ 39 odst. 2 zákona č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), zní:

„(2) Obchodníci jsou povinni při prodeji vydat doklad s uvedením druhu, ceny, hmotnosti a ryzosti prodaných výrobků z drahých kovů. Jde-li však o prodej stříbrného zboží, jehož hmotnost nepřevyšuje 10 gramů, nemusí tento doklad údaj o hmotnosti obsahovat.“.

§ 11

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

¹⁵⁾ § 35 puncovního zákona.

¹⁶⁾ § 4 puncovního zákona.

¹⁷⁾ Zákon ČNR č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky, ve znění zákona č. 114/1992 Sb. a zákona č. 358/1992 Sb.

Vyhláška ministerstva vnitra České republiky č. 435/1990 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky.

¹⁸⁾ § 134 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 501/1992 Sb.).
§ 176 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹⁾ Zřízena vyhláškou ministra financí č. 123/1955 Ú.l., o státní službě pro drahé kovy, a zařazena do soustavy orgánů státní služby pro drahé kovy vyhláškou ministra hutního průmyslu a rudných dolů č. 93/1962 Sb., o státní službě pro drahé kovy, ve znění pozdějších předpisů.

20

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. prosince 1992

o zabezpečení výkonu státní správy v oblasti technické normalizace,
metrologie a státního zkušebnictví

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST DRUHÁ

Působnost orgánů státní správy v oblasti technické
normalizace, metrologie a státního zkušebnictví

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Zřizuje se Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (dále jen „Úřad“) se sídlem v Praze, který je podřízen ministerstvu hospodářství¹⁾ (dále jen „ministerstvo“). Úřad je rozpočtovou organizací.

(2) V čele Úřadu je předseda, kterého jmenuje a odvolává ministr hospodářství.

(3) Organizaci Úřadu upravuje statut Úřadu, který schvaluje ministr hospodářství.

§ 2

Orgány státní správy v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví jsou

- a) ministerstvo,
- b) Úřad,
- c) Český metrologický institut,
- d) Český institut pro akreditaci.

§ 3

Ministerstvo

- a) řídí státní politiku a vypracovává koncepce rozvoje,
- b) řídí Úřad, Český metrologický institut a Český institut pro akreditaci,
- c) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Úřadu.²⁾

§ 4

Úřad

- a) řídí a zabezpečuje technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví v rozsahu stanoveném zákony³⁾ Federálnímu úřadu pro normalizaci a měření,
- b) řídí tvorbu českých technických norem (§ 8) a tyto schvaluje,⁴⁾
- c) zabezpečuje jednotnost a správnost stanovených měřidel a měření a výkon státní metrologie v rozsahu stanoveném zákonem,⁵⁾
- d) zabezpečuje výkon státního zkušebnictví v rozsahu stanoveném zákonem,⁶⁾ řídí a kontroluje čin-

¹⁾ § 3 odst. 1 zákona České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

³⁾ Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii.

Zákon č. 142/1991 Sb., o československých technických normách.

§ 60 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu.

⁴⁾ Zákon č. 142/1991 Sb.

⁵⁾ Zákon č. 505/1990 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 30/1968 Sb.

nost státních zkušeben a stanoví státním zkušebnám povinnost zadávat některé speciální zkoušky jiným organizacím,

- e) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Českého institutu pro akreditaci, metrologických orgánů⁷⁾ a státních zkušeben.⁸⁾

§ 5

Český metrologický institut zabezpečuje odbornou a výkonnou činnost státní metrologie v rozsahu stanoveném zákonem Československému metrologickému ústavu a Státnímu metrologickému inspektorátu.⁹⁾

§ 6

Český institut pro akreditaci zabezpečuje akreditaci podle zvláštních předpisů.¹⁰⁾

ČÁST TŘETÍ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 7

(1) Výnosy a výměry týkající se stanovených měřidel a výrobků podléhajících schvalování nebo povinné certifikaci vydané Federálním úřadem pro normalizaci a měření podle dosavadních předpisů zůstávají nadále v platnosti.

(2) Pokud je ve výnosech nebo výměrech podle odstavce 1 uvedena jako státní zkušebna organizace se sídlem ve Slovenské republice, podává se přihláška ke schvalování nebo povinné certifikaci Úřadu.

§ 8

(1) Technické normy vydané před účinností tohoto zákona podle dosavadních předpisů zůstávají nadále v platnosti.

(2) Československé technické normy se považují ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona za České technické normy; písmenná značka „ČSN“ se nemění.

§ 9

Osvědčení o autorizaci a akreditaci¹¹⁾ vydaná Federálním úřadem pro normalizaci a měření podle dosavadních předpisů subjektům se sídlem v České republice zůstávají nadále v platnosti.

§ 10

Správní akty vydané podle právních předpisů o metrologii a státním zkušebnictví před účinností tohoto zákona zůstávají nadále v platnosti.

§ 11

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

⁷⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb.

⁸⁾ § 6 zákona č. 30/1968 Sb.

⁹⁾ § 14 a 15 zákona č. 505/1990 Sb.

¹⁰⁾ § 13 odst. 2 písm. c), § 16 odst. 1 a § 20 zákona č. 505/1990 Sb.

¹¹⁾ § 6 zákona č. 30/1968 Sb.

§ 13 odst. 2 písm. c), § 16, 20 a 21 zákona č. 505/1990 Sb.

21

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se provádějí další opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

(1) Zřizuje se ministerstvo zahraničních věcí jako ústřední orgán státní správy České republiky, v jehož čele stojí člen vlády České republiky.

(2) Zřizuje se Úřad průmyslového vlastnictví jako ústřední orgán státní správy České republiky.

(3) Zřizuje se Správa státních hmotných rezerv jako ústřední orgán státní správy České republiky.

(4) Zřizuje se Státní úřad pro jadernou bezpečnost jako ústřední orgán státní správy České republiky.

(5) Zrušuje se ministerstvo mezinárodních vztahů.

(6) Působnost ústředních orgánů státní správy České republiky, které jsou uvedeny v odstavcích 2, 3 a 4, stanoví zvláštní zákon.

(7) Dosavadní působnost vyplývající ze zákonů a dalších obecně závazných právních předpisů přechází z ministerstva mezinárodních vztahů na ministerstvo zahraničních věcí.

(8) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů a jiných vztahů přecházejí v souvislosti s přechodem působnosti podle odstavce 7 z ministerstva mezinárodních vztahů na ministerstvo zahraničních věcí.

Čl. II

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění zákona České národní rady č. 34/1970 Sb., zákona České národní rady č. 60/1988 Sb., zákona České národní rady č. 173/1989 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 9/1990 Sb., zákona České národní rady č. 126/1990 Sb., zákona České národní rady č. 203/1990 Sb., zákona České národní rady č. 288/1990 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 305/1990 Sb., zákona České národní rady č. 575/1990 Sb., zákona České národní rady č. 283/1991 Sb., zákona České národní rady č. 19/1992 Sb., zákona České národní rady č. 23/1992 Sb., zákona České národní rady č. 167/1992 Sb., zákona České národní rady č. 239/1992 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 350/1992 Sb., zákona České ná-

rodní rady č. 358/1992 Sb., zákona České národní rady č. 359/1992 Sb., zákona České národní rady č. 474/1992 Sb. a zákona České národní rady č. 548/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 bod 4 zní:

„4. ministerstvo zahraničních věcí,“.

2. V § 2 odst. 1 se připojují nové body 6 až 8, které znějí:

„6. Úřad průmyslového vlastnictví,

7. Správa státních hmotných rezerv,

8. Státní úřad pro jadernou bezpečnost.“.

3. V § 3 odst. 1 se za slova „pro živnosti,“ vkládají slova „pro podporu exportu,“.

4. V § 4 se slova „daně a poplatky, finanční hospodaření“ nahrazují slovy „daně, poplatky a clo, finanční hospodaření, finanční kontrolu, účetnictví“.

5. § 6 zní:

„§ 6

(1) Ministerstvo zahraničních věcí je ústředním orgánem státní správy České republiky pro oblast zahraniční politiky, v jejímž rámci vytváří koncepci a koordinuje zahraniční rozvojovou pomoc a koordinuje vnější ekonomické vztahy.

(2) Ministerstvo zahraničních věcí zabezpečuje vztahy České republiky k ostatním státům, mezinárodním organizacím a integračním seskupením, koordinuje aktivity vyplývající z dvoustranné a mnohostranné spolupráce.

(3) Ministerstvo zahraničních věcí dále zejména

- a) koordinuje činnost ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy v oblasti zahraničních vztahů na jim svěřených úsecích státní správy, působí k tomu, aby na těchto úsecích byly dodržovány závazky vyplývající pro Českou republiku z mezinárodních smluv, jakož i z členství České republiky v mezinárodních organizacích,
- b) zajišťuje ochranu práv a zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí,
- c) řídí zastupitelské úřady v zahraničí,
- d) plní úkoly při zabezpečování styků s orgány cizích států v České republice a v zahraničí,
- e) plní úkoly při správě majetku České republiky v zahraničí,

- f) koordinuje a zabezpečuje přípravu, sjednávání a vnitrostátní projednávání mezinárodních smluv a dohod,
- g) zabezpečuje vyhlásování mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána,
- h) sleduje dodržování a provádění mezinárodních smluv a dohod z hlediska uplatňování zájmů zahraniční politiky České republiky,
- i) uděluje souhlas v případech dovozu a vývozu vojenského materiálu,
- j) zajišťuje přípravu pracovníků pro výkon zahraničních služeb.“.

6. § 7 zní:

„§ 7

(1) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je ústředním orgánem státní správy pro předškolní zařízení, školská zařízení, základní školy, střední školy a vysoké školy, s výjimkou věcí náležejících do působnosti ministerstva hospodářství, pro vědní politiku a vývoj technologií včetně mezinárodní spolupráce v této oblasti, pro státní péči o děti, mládež, tělesnou výchovu, sport, turistiku a sportovní reprezentaci státu.

(2) Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy je podřízena Česká školní inspekce.“.

7. V § 11 odst. 1 se na konci nahrazuje tečka čárkou a doplňují slova „s výjimkou vojenských soudů, vojenských kolegií vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu České republiky.“.

8. § 11 odst. 2 zní:

„(2) Ministerstvo spravedlnosti je ústředním orgánem státní správy pro vězeňství; je mu podřízena Vězeňská služba České republiky. Ministerstvo spravedlnosti zajišťuje telekomunikační síť Vězeňské služby České republiky.“.

9. § 12 zní:

„§ 12

(1) Ministerstvo vnitra je ústředním orgánem státní správy pro vnitřní věci, zejména pro

- a) veřejný pořádek a další věci vnitřního pořádku a bezpečnosti ve vymezeném rozsahu, včetně dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu,
- b) jména a příjmení, matriky, státní občanství, občanské průkazy, hlášení pobytu a evidenci obyvatel,
- c) sdružovací a shromažďovací právo a povolování organizací s mezinárodním prvkem,
- d) veřejné sbírky,
- e) archivnictví,
- f) zbraně a střelivo,
- g) požární ochranu,

- h) cestovní doklady, povolování pobytu cizinců a postavení uprchlíků,
- i) územní členění státu,
- j) státní hranice, jejich vyměřování, udržování a vedení dokumentárního díla,
- k) státní symboly,
- l) státní, hospodářské a služební tajemství.

(2) Ministerstvo vnitra zajišťuje telekomunikační síť Policie České republiky a metodicky usměrňuje šifrovou službu.

(3) Ministerstvo vnitra zajišťuje spolupráci v rámci mezinárodní organizace Interpol.“.

10. V § 13 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Ministerstvo průmyslu a obchodu

- a) koordinuje zahraničně obchodní politiku České republiky ve vztahu k jednotlivým státům,
- b) zabezpečuje sjednávání dvoustranných a mnohostranných obchodních a ekonomických dohod včetně komoditních dohod,
- c) realizuje obchodní spolupráci s ES, ESVO, GATT a jinými mezinárodními organizacemi a integračními seskupeními,
- d) řídí a vykonává činnosti spojené s uplatňováním licenčního režimu v oblasti hospodářských styků se zahraničím.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5 a znějí:

„(4) Ministerstvo průmyslu a obchodu řídí punčovnictví a zkoušení drahých kovů.

(5) Ministerstvu průmyslu a obchodu je podřízena Česká energetická inspekce, Česká obchodní inspekce, Puncovní úřad a Licenční úřad.“.

11. § 15 odst. 4 zní:

„(4) Ministerstvo zemědělství je ústředním orgánem státní správy ve věcech veterinární péče, rostlinolékařské péče, péče o potraviny, péče o ochranu zvířat proti týrání a pro ochranu práv k novým odrudám rostlin a plemenům zvířat.“.

12. § 16 zní:

„§ 16

(1) Ministerstvo obrany je ústředním orgánem státní správy zejména pro

- a) zabezpečování obrany České republiky,
- b) řízení Armády České republiky,
- c) civilní ochranu,
- d) vojenské soudnictví,
- e) správu vojenských lesů a újezdů.

(2) Ministerstvo obrany jako orgán pro zabezpečování obrany

- a) se podílí na zpracování návrhu vojenské obranné politiky státu,
- b) připravuje koncepci operační přípravy státního území,
- c) navrhuje potřebná opatření k zajištění obrany státu vládě České republiky, Radě obrany České republiky a prezidentu České republiky,
- d) koordinuje činnost ústředních orgánů, správních orgánů a orgánů samosprávy a právnických osob důležitých pro obranu státu při přípravě k obraně,
- e) řídí vojenskou zpravodajskou službu a vojenské obranné zpravodajství,
- f) zabezpečuje nedotknutelnost vzdušného prostoru České republiky a koordinaci vojenského letového provozu s civilním letovým provozem,
- g) organizuje a provádí opatření k mobilizaci Armády České republiky, k vedení evidence občanů podléhajících branné povinnosti a k vedení evidence věcných prostředků, které budou za branné pohotovosti poskytnuty pro potřeby Armády České republiky,
- h) povolává občany České republiky k plnění branné povinnosti.

(3) Ministerstvo obrany v rámci evropských bezpečnostních struktur organizuje součinnost s armádami jiných států.“

13. V § 17 se vypouštějí slova „s výjimkou státní správy a státního dozoru v námořní plavbě a letecké dopravě“ a na konec se připojuje věta, která zní: „Ministerstvo dopravy je do 31. prosince 1993 rovněž ústředním orgánem státní správy ve věcech ozbrojených sborů v dopravě.“

14. § 19 odst. 2 zní:

„(2) Ministerstvo životního prostředí je ústředním orgánem státní správy pro vodní a lesní hospodářství (s výjimkou věcí náležejících do působnosti ministerstva

zemědělství), pro myslivost a rybářství v národních parcích, pro ochranu ovzduší, pro ochranu přírody a krajiny, pro ochranu zemědělského půdního fondu, pro výkon státní geologické služby, pro ochranu nerostného bohatství, pro ekologický dohled nad těžbou, pro odpadové hospodářství a pro posuzování vlivů činností a jejich důsledků na životní prostředí včetně těch, které přesahují státní hranice. Je rovněž ústředním orgánem státní správy pro státní ekologickou politiku.“

15. V § 19 odst. 4 se za slovo „zabezpečuje“ vkládají slova „a řídí“ a na konci se připojují slova „a to i v návaznosti na mezinárodní dohody“.

16. § 25 zní:

„§ 25

Ministerstva zabezpečují ve své působnosti úkoly související se sjednáváním mezinárodních smluv, s rozvojem mezistátních styků a mezinárodní spolupráce. Zabezpečují ve své působnosti úkoly, které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv, jakož i z členství v mezinárodních organizacích.“

17. § 26 se vypouští.

Čl. III

Předsednictvo České národní rady se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, jak vyplývá ze zákonů jej měnících a doplňujících.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

22

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 412/1991 Sb., o kárné odpovědnosti soudců

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 412/1991 Sb., o kárné odpovědnosti soudců, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. b) se vypouští středník a slova „u soudců vojenských soudů a soudců vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky snížení funkčního platu“.

2. V § 3 odst. 1 písm. b) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno c), které zní:

„c) zařadit soudce, s výjimkou soudců Nejvyššího soudu České republiky (dále jen „nejvyšší soud“), do platového stupně o jeden stupeň nižšího na dobu až tří let.“.

3. V § 3 odst. 3 písm. b) se slova „Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „nejvyššího soudu“, slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ se nahrazují slovy „České republiky“ a slova „příslušného ministra spravedlnosti“ se nahrazují slovy „ministra spravedlnosti České republiky“.

4. V § 5 odst. 2 písm. b) a c) znějí:

„b) vrchní soudy pro soudce krajských soudů v jejich obvodu a příslušného vrchního soudu,

c) nejvyšší soud pro soudce vyšších vojenských soudů a nejvyššího soudu.“.

5. V § 5 odst. 3 druhá věta zní: „Rozhoduje-li nejvyšší soud jako kárný soud ve věcech soudců vyšších vojenských soudů nebo soudců vojenského kolegia nejvyššího soudu, anebo rozhoduje-li vrchní soud ve věcech soudců jeho vojenského kolegia, soudci kárného senátu jsou určeni ze soudců vojenského kolegia příslušného soudu.“.

6. V § 6 odst. 2 písm. a) až d) znějí:

„a) předseda nejvyššího soudu proti kterémukoli soudci tohoto soudu,

b) ministr obrany České republiky proti kterémukoli soudci vojenského soudu nebo proti kterémukoli soudci vojenského kolegia nejvyššího soudu nebo vojenského kolegia vrchního soudu,

c) ministr spravedlnosti České republiky proti kterémukoli soudci s výjimkou soudců uvedených v písmenu b),

d) předseda vrchního soudu proti kterémukoli soudci tohoto soudu a proti kterémukoli soudci krajského soudu v jeho obvodu,“.

7. V § 6 odst. 3 se připojuje na konci věta, která zní: „Tento orgán může podat návrh na uložení kárného opatření přeložení nebo odvolání soudce i po zahájení řízení.“.

8. V § 8 odst. 1 se slova „nejvyššího soudu příslušné republiky“ nahrazují slovy „příslušného vrchního soudu“ a vypouštějí se slova „téže republiky“.

9. § 8 odst. 2 zní:

„(2) Podle odstavce 1 se postupuje obdobně, je-li kárným soudem vyšší vojenský soud nebo vrchní soud. O přikázání věci jinému vyššímu vojenskému soudu nebo jinému vrchnímu soudu rozhoduje kárný senát nejvyššího soudu.“.

10. V § 9 druhé větě se vypouští slovo „příslušný“ a za slovo „spravedlnosti“ se doplňují slova „České republiky“.

11. V § 13 odst. 4 se slova „příslušné republiky“ nahrazují slovy „České republiky“, slova „Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“ se nahrazují slovy „nejvyššího soudu nebo vrchního soudu“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ se nahrazují slovy „České republiky“.

12. V § 17 se slova „příslušné republiky“ nahrazují slovy „České republiky“, slova „Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“ se nahrazují slovy „nejvyššího soudu nebo vrchního soudu“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ se nahrazují slovy „České republiky“.

13. V § 18 odst. 1 se za slova „vyššího vojenského soudu“ vkládají slova „a vrchního soudu“.

14. V § 18 odst. 2 písm. c) se slova „příslušné republiky“ nahrazují slovy „České republiky“, slova „Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“ se nahrazují slovy „nejvyššího soudu nebo vrchního soudu“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ se nahrazují slovy „České republiky“.

15. § 18 odst. 3 zní:

„(3) O odvolání rozhoduje:

a) kárný senát příslušného vrchního soudu, jde-li o

odvolání proti rozhodnutí kárného senátu krajského soudu,

- b) kárný senát nejvyššího soudu, jde-li o odvolání proti rozhodnutí kárného senátu vyššího vojenského soudu nebo vrchního soudu.“.

16. V § 18 odst. 5 se vypouštějí slova „republiky a kárného senátu Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“.

17. V § 20 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.

18. V § 23 se odstavec 2 vypouští.

Čl. II

Kárná řízení, která nebudou před kárným senátem Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky pravomocně skončena ke dni 1. ledna 1993 a týkají se soudců soudů České republiky, převezme a dokončí kárný senát nejvyššího soudu.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

23

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 580/1991 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 580/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 5 zní:

„§ 5

Obvodní soud pro Prahu 6 koná řízení v trestních věcech z obvodů okresních soudů, obvodních soudů v hlavním městě Praze a městského soudu v Brně, týkajících se občanů České republiky, o výkonu rozsudku cizozemského soudu podle mezinárodní smlouvy vyhlášené ve Sbírce zákonů, kterou je Česká republika vázána.“.

2. § 6 včetně nadpisu se vypouští.

3. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který zní:

„§ 16a

Státní správu vojenských soudů, vojenského kolegia vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) upravuje zvláštní předpis.^{12a)}“.

4. Poznámka pod čarou č. 12a) zní:

„12a) Zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

5. V § 17 odst. 2 se za slova „Nejvyššího soudu“ doplňuje čárka a slova „předsedové a místopředsedové vrchních soudů“.

6. § 18 odst. 2 zní:

„(2) Státní správu Nejvyššího soudu a vrchních soudů vykonává ministerstvo prostřednictvím předsedů těchto soudů.“.

7. V § 19 se slova „okresních a krajských“ nahrazují slovy „okresních, krajských a vrchních“.

8. § 20 odst. 1 zní:

„(1) Místopředseda Nejvyššího soudu a místopředsedové vrchních soudů vykonávají státní správu těchto soudů v rozsahu určeném jejich předsedou.“.

9. V § 20 odst. 3 se za slova „Nejvyššího soudu“ doplňuje čárka a slova „vrchního soudu“.

10. V § 21 odst. 1 se slova „okresních a krajských“ nahrazují slovy „okresních, krajských a vrchních“.

11. V § 21 odst. 1 písm. a) část věty za středníkem zní: „u Nejvyššího soudu a vrchních soudů je stanoví po dohodě s předsedy těchto soudů,“.

12. § 21 odst. 3 zní:

„(3) Pokud v rámci plnění svých úkolů získá ministerstvo poznatky o nejednotnosti soudního rozhodování, dává Nejvyššímu soudu podněty k zaujetí stanoviska k výkladu zákonů a jiných právních předpisů.“.

13. Za § 22 se vkládá nový § 22a, který zní:

„§ 22a

(1) Předseda vrchního soudu vykonává státní správu vrchního soudu tím, že

- a) zajišťuje jeho chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že zajišťuje řádné obsazení vrchního soudu odbornými a dalšími pracovníky a vyřizuje personální věci soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu,
- b) zajišťuje chod soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) pečuje o další odbornou výchovu soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu.

(2) Předseda vrchního soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost soudního řízení vrchního soudu. K tomu účelu

- a) provádí prověrky soudních spisů,
- b) dohlíží na úroveň soudního jednání,
- c) vyřizuje stížnosti.

(3) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. a), b), podává ministerstvu podněty ke stížnostem pro porušení zákona, má-li za to, že jsou splněny podmínky podle zákonů o soudním řízení.“.

14. V § 29 písm. b) se za slova „Nejvyššího soudu“ doplňuje čárka a slova „vrchního soudu“.

15. Za § 30 se vkládá nový § 30a, který zní:

„§ 30a

Předseda vrchního soudu vyřizuje stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy v řízení, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci a ostatními pracovníky vrchního soudu.“.

16. V § 35 odst. 1 písm. a) se za slova „Nejvyššího soudu“ doplňuje čárka a slova „vrchního soudu“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

24

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

1. § 8a včetně nadpisu zní:

Čl. I

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb. a zákona č. 263/1992 Sb. (úplné znění č. 501/1992 Sb.), se mění a doplňuje takto:

„§ 8a

Spory o pravomoc

Vrchní soud rozhoduje spory o pravomoc mezi soudy a orgány státní správy; k řízení je příslušný vrchní soud, v jehož obvodu je sídlo orgánu státní správy, jehož se spor o pravomoc týká.“.

2. V § 9 odst. 2 písm. h) se slova „československých soudů“ nahrazují slovy „soudů České republiky“; v § 9 odst. 3 písm. c) bodu 11 se slova „československého soudu“ nahrazují slovy „soudu České republiky“.

3. V § 10 odst. 2 se slova „rozhodují Nejvyšší soud České republiky a Nejvyšší soud Slovenské republiky“ nahrazují slovy „rozhoduje vrchní soud“.

4. V § 10a odst. 1 se slova „rozhodují Nejvyšší soud České republiky a Nejvyšší soud Slovenské republiky“ nahrazují slovy „rozhoduje vrchní soud“.

5. § 10a odst. 2 zní:

„(2) O dovoláních proti rozhodnutím vrchních soudů jako soudů odvolacích rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“).“.

6. V § 11 odst. 3 se slova „československých soudů“ nahrazují slovy „soudů České republiky“; slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ se vypouštějí.

7. V § 12 odst. 3 se vypouští druhá věta.

8. V § 16 odst. 1 větě druhé se slova „České republiky, Nejvyššího soudu Slovenské republiky a Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vrchních soudů“.

9. V § 25 odst. 3 na konci se vypouští tečka a vkládají se slova „nebo advokátním koncipientem s výjimkou případů, kdy je zastoupení advokátem podle tohoto zákona povinné“.

10. V poznámce pod čarou č. 33) se za slovy „jimi poskytované“ nahrazuje čárka tečkou a vypouštějí se slova „a zákon SNR č. 129/1991 Sb., o komerčních právnících“.

11. § 36c zní:

„§ 36c

Nejvyšší soud a vrchní soudy jednájí a rozhodují v senátech.“.

12. V § 86 odst. 1 se slova „československým občanem“ nahrazují slovy „občanem České republiky“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ se nahrazují slovy „České republiky“.

13. V § 86 odst. 2 a 3 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky“.

14. V § 87 písm. d) se slovo „československé“ nahrazuje slovem „české“.

15. V § 88 odst. 1 písm. a), f), a n) se slova „v České a Slovenské Federativní Republice“ nahrazují slovy „v České republice“; v písmenu n) se slovo „československým“ nahrazuje slovem „tuzemským“.

16. V § 105 odst. 2 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

17. V § 106 odst. 1 druhé větě se slova „československého práva“ nahrazují slovy „práva České republiky“.

18. V § 109 odst. 1 písm. b) věta druhá zní: „Stejně postupuje, jestliže tu před rozhodnutím ve věci dospěl k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním zákonem nebo s mezinárodní smlouvou, který má přednosti před zákonem.“^{33a)} V tom případě předloží věc Ústavnímu soudu.“.

Poznámka pod čarou zní:

„^{33a)} Čl. 10 Ústavy České republiky.“.

19. V § 121 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky“.

20. V § 134 se slova „československými soudy“ nahrazují slovy „soudy České republiky“.

21. V § 135 odst. 1 se vypouští věta první; slova „Dále je soud“ se nahrazují slovy „Soud je“.

22. V poznámce pod čarou č. 34) se za číslem „573/1990 Sb.“ čárka nahrazuje tečkou a vypouštějí se slova „a vyhláška ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky č. 240/1990 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právní pomoci, ve znění vyhlášky č. 44/1991 Sb.“.

23. V § 175z odst. 1 se slova „československého soudu“ nahrazují slovy „soudu České republiky“.

24. V § 175z odst. 2 se slovo „československé“ nahrazuje slovem „tuzemské“.

25. V § 246 se vypouští odstavce 2; dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

26. § 246 odst. 2 zní:

„(2) Vrchní soud je věcně příslušný k přezkoumávání rozhodnutí ústředních orgánů České republiky, s výjimkou věcí důchodového a nemocenského zabezpečení a hmotného zabezpečení uchazečů o zaměstnání podle předpisů o zaměstnanosti.“.

27. V poznámce pod čarou č. 35) se vypouštějí slova „§ 27 odst. 3 zákona SNR č. 132/1990 Sb., o advokacii, § 28 zákona SNR č. 129/1991 Sb., o komerčních právnících“.

28. V § 250s odst. 2 se slova „nejvyšší soud republiky“ nahrazují slovy „vrchní soud“.

29. V § 252 odst. 2 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky“.

30. § 277 odst. 1 zní:

„(1) Srážky se provádějí z čisté mzdy, která se vypočte tak, že se od mzdy odečte záloha na daň z příjmů fyzických osob srážena z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na všeobecné zdravotní pojištění (dále jen „srážené částky“). Srážené částky se vypočtou podle podmínek a sa-

zeb platných pro povinného v měsíci, za který se čistá mzda zjišťuje.“.

31. V § 278 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky“.

32. V § 279 odst. 3 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky“.

33. V § 303 odst. 1 se slovo „československého“ nahrazuje slovem „tuzemského“.

34. V § 373 se za slova „Ministerstvo spravedlnosti“ vkládají slova „České republiky (dále jen „ministerstvo“)“.

35. V § 374 odst. 1 se slova „Ministerstva spravedlnosti republik se zmocňují“ nahrazují slovy „ministerstvo se zmocňuje“; ve druhé větě se slovo „mohou“ nahrazuje slovem „může“.

36. V § 374a se slova „ministerstva spravedlnosti republik“ nahrazují slovy „ministerstvo“.

Čl. II

Zákon č. 519/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád a notářský řád, se mění a doplňuje takto:

1. V Čl. III bodu 1 písm. a) se slova „nejvyšší soud republiky“ nahrazují slovy „vrchní soud“.

2. V Čl. III bodu 1 písm. i) se slova „soudy příslušné k vyřízení podle předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona; těchto předpisů se použije i pro řízení o stížnosti“ se nahrazují slovy „vrchní soudy; pro vyřízení stížnosti se použije předpisů platných do dne účinnosti tohoto zákona“.

3. V Čl. III bodu 11 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky“.

4. V Čl. III bodu 12 se slova „Ministři spravedlnosti České republiky a Slovenské republiky se zmocňují, aby obecně závazným právním předpisem stanovili“ nahrazují slovy „ministerstvo obecně závazným právním předpisem stanoví“.

Čl. III

1. Věci, v nichž je dána věcná příslušnost vrchních soudů a v nichž bylo řízení zahájeno před Nejvyšším soudem a tímto soudem nebylo pravomocně rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, převezmou a dokončí vrchní soudy.

2. Tam, kde zvláštní předpis stanoví, že k přezkoumání správního rozhodnutí je dána věcná příslušnost Nejvyššího soudu, je věcně příslušným vrchní soud.

3. Věci projednávané Nejvyšším soudem České a Slovenské Federativní Republiky, v nichž nebude rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, převezme a dokončí

- a) Nejvyšší soud, jde-li o řízení o opravném prostředku, jestliže se na území České republiky nachází soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, nebo je-li na území České republiky soud, který by byl podle tohoto zákona územně příslušný projednat věc v prvním stupni;
- b) Nejvyšší soud, jde-li o určení místně příslušného soudu, jestliže má na území České republiky sídlo soud, který věc předložil Nejvyššímu soudu České a Slovenské Federativní Republiky podle § 105; v ostatních případech, má-li návrhovatel na území České republiky bydliště nebo sídlo;
- c) Nejvyšší soud, jde-li o rozhodování ve sporu o pravomoc podle § 8a odst. 2 a rozhodování o přikázání věci podle § 12 odst. 3 věty druhé, je-li na území České republiky sídlo toho, kdo o rozhodnutí požádal;
- d) vrchní soud, jde-li o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, je-li správní orgán České republiky příslušný věc rozhodnout.

4. Vrchní soud je příslušný též přezkoumat rozhodnutí ústředních orgánů České a Slovenské Federativní Republiky, bude-li po dni účinnosti tohoto zákona dána pravomoc správního orgánu České republiky věc rozhodnout.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

25

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon o trestním řízení soudním
(trestní řád)

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákonů č. 57/1965 Sb., č. 58/1969 Sb., č. 149/1969 Sb., č. 48/1973 Sb., č. 29/1978 Sb., č. 43/1980 Sb., č. 159/1989 Sb., č. 178/1990 Sb., č. 303/1990 Sb. a č. 558/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 11 odst. 1 písm. ch) se slova „Česká a Slovenská Federativní Republika“ nahrazují slovy „Česká republika“.

2. § 12 odst. 2 a 3 zní:

„(2) Policejními orgány se rozumějí orgány Policie České republiky.

(3) Kde tento zákon mluví o soudu, rozumí se tím podle povahy věci okresní soud, krajský soud, vojenský obvodový soud, vyšší vojenský soud, vrchní soud nebo Nejvyšší soud České republiky (dále jen „nejvyšší soud“).“.

3. V § 12 odst. 4 se vypouštějí slova „a městský soud v Bratislavě“.

4. V § 12 odst. 5 se vypouštějí slova „a městský prokurátor v Bratislavě“.

5. V § 12 se vypouštějí odstavce 11 a 12, dosavadní odstavec 13 se označuje jako odstavec 11 a z jeho textu se vypouští slovo „federální“.

6. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Výkon trestního soudnictví

Soudnictví v trestních věcech vykonávají okresní soudy, krajské soudy, vojenské obvodové soudy, vyšší vojenské soudy, vrchní soudy a nejvyšší soud.“.

7. V § 18 odst. 2 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky“.

8. V § 25 se vypouští odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

9. V § 31 odst. 2 se slova „Nejvyššího soudu České republiky, Nejvyššího soudu Slovenské republiky a Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „nejvyššího soudu“.

10. V § 35 odst. 1 se slova „před soudem“ nahrazují slovy „před krajským soudem jako soudem prvního stupně“.

11. § 47 odst. 2 zní:

„(2) Části majetku určené k zajištění nároku se v usnesení o zajištění popíší a obviněnému se zakáže s nimi nakládat. Movité věci se zpravidla uloží do úschovy soudu. Jde-li o nemovitost, doručí se usnesení o zajištění příslušnému katastrálnímu úřadu. U pohledávek se přikáže dlužníku, aby místo plnění obviněnému složil předmět plnění do úschovy soudu.“.

12. § 53 odst. 2 zní:

„(2) Nejvyšší soud, vrchní soud a krajský soud mohou jednotlivé úkony i ve svém obvodu vykonat dožádáním okresního soudu, v jehož obvodu má být úkon proveden; nejvyšší soud a vrchní soud to mohou učinit též dožádáním krajského soudu.“.

13. V § 55 odst. 3 věta první před středníkem zní: „V českém jazyce se sepiše protokol o výpovědi osoby, i když vyslychaná osoba vypovídá v jiném jazyce“.

14. V § 60 odst. 4 písm. d) se slovo „náčelníka“ nahrazuje slovem „ředitele“.

15. V § 66 odst. 2 větě druhé se slovo „náčelníku“ nahrazuje slovem „řediteli“ a ve větě třetí se slova „velitel nebo náčelník“ nahrazují slovy „velitel, náčelník nebo ředitel“.

16. V § 71 odst. 5 se v první větě vypouští slovo „republiky“, vypouští věta druhá a připojuje se nová věta, která zní: „Do lhůty podle odstavce 3 se nezapočítává doba, po kterou ve věci konal řízení nejvyšší soud.“.

17. V § 80 odst. 1 větě třetí se slova „státního notářství“ nahrazují slovem „soudu“.

18. V § 80 odst. 2 větě první se slova „státního notářství“ nahrazují slovem „soudu“.

19. V § 146 odst. 2 písm. c) část věty před středníkem zní: „předseda senátu okresního soudu nadřízenému krajskému soudu, předseda senátu vojenského obvodového soudu nadřízenému vyššímu vojenskému soudu a předseda senátu krajského nebo vyššího vojenského soudu nadřízenému vrchnímu soudu“.

20. § 152 odst. 2 zní:

„(2) Denní sazbu připadající na náklady spojené s výkonem vazby a způsob úhrady těchto nákladů stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem.“.

21. V § 152 odst. 3 se slova „ministr spravedlnosti vyhláškou“ nahrazují slovy „obecně závazným právním předpisem ministerstva spravedlnosti“.

22. V § 153 odst. 1 se slova „ministr spravedlnosti vyhláškou“ nahrazují slovy „ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem“.

23. § 161 odst. 4 zní:

„(4) Vyšetřování konají vyšetřovatelé prokuratury a vyšetřovatelé policejních orgánů. Příslušnost vyšetřovatelů stanoví generální prokurátor spolu s ministrem vnitra. Přitom mohou určit příslušnost vyšetřovatelů i pro činy, o kterých se jinak koná vyhledávání.“.

24. V § 168 odst. 3 písm. a) se slovo „náčelníci“ nahrazuje slovem „ředitelé“.

25. § 224 odst. 5 zní:

„(5) Soud přeruší trestní stíhání, má-li za to, že zákon, jehož užití je v dané trestní věci rozhodné pro rozhodování o vině a trestu, je v rozporu s ústavním zákonem nebo mezinárodní smlouvou, která má přednost před zákonem; v tomto případě předloží věc Ústavnímu soudu.“.

26. § 252 včetně nadpisu zní:

„§ 252

Odvolací soud

O odvolání proti rozsudku okresního soudu rozhoduje nadřízený krajský soud a o odvolání proti rozsudku vojenského obvodového soudu rozhoduje nadřízený vyšší vojenský soud. O odvolání proti rozsudku krajského nebo vyššího vojenského soudu jako soudu prvního stupně rozhoduje nadřízený vrchní soud.“.

27. V § 266 odst. 1 větě první se slova „u nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „podle povahy věci u vrchního soudu nebo nejvyššího soudu“.

28. V § 266 odst. 6 větě první se slova „nejvyšší soud“ nahrazují slovy „soud rozhodující o stížnosti pro porušení zákona“ a ve větě druhé se slovo „nejvyššího“ nahrazuje slovem „tohoto“.

29. § 266a zní:

„§ 266a

(1) Jestliže stížnost pro porušení zákona směřuje proti rozhodnutí okresního soudu, krajského soudu, vojenského obvodového soudu nebo vyššího vojenského soudu, prokurátora, vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu, rozhoduje o ní vrchní soud, v jehož obvodu má sídlo orgán, který napadené rozhodnutí vydal. Jestliže stížnost pro porušení zákona směřuje proti rozhodnutí vrchního soudu, rozhoduje o ní nejvyšší soud.

(2) Pokud se v dalších ustanoveních této hlavy mluví o nejvyšším soudu, rozumí se tím podle povahy věci též vrchní soud.“.

30. V § 324 odst. 1 se slovo „náčelníka“ nahrazuje slovem „ředitele“.

31. V § 331 odst. 1 větě první a odstavci 2 větě druhé se slovo „náčelníka“ nahrazuje slovem „ředitele“.

32. V § 379 odst. 1 větě druhé se slova „československého občana“ nahrazují slovy „občana České republiky“.

33. § 383a včetně nadpisu zní:

„§ 383a

Převzetí trestní věci z ciziny

O návrhu příslušného orgánu cizího státu, aby trestní stíhání občana České republiky, který na území tohoto státu spáchal soudně trestný čin, převzaly příslušné orgány České republiky, rozhoduje Generální prokuratura České republiky, která v případě kladného rozhodnutí o návrhu dá bezodkladně podnět věcně a místně příslušnému orgánu k trestnímu stíhání podle ustanovení tohoto zákona.“.

34. V § 383b se slova „na území České a Slovenské Federativní Republiky, může Generální prokuratura České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „na území České republiky, může generální prokuratura“.

35. V § 383c větě první se slova „Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „nejvyšší soud“.

36. § 384a zní:

„§ 384a

Má-li být podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, vykonán rozsudek cizozemského soudu v trestní věci, předloží ministerstvo spravedlnosti věc nejvyššímu soudu s návrhem, aby rozhodl o uznání rozhodnutí cizozemského soudu na území České republiky. Nejvyšší soud rozhodne o návrhu po slyšení generálního prokurátora rozsudkem.“.

37. V § 391a odst. 1 se slova „Federální ministerstvo“ nahrazují slovem „Ministerstvo“.

38. V § 391a odst. 2 se slova „Ministerstvo spravedlnosti České republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky se zmocňují“ nahrazují slovy „Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje“.

39. § 391b zní:

„§ 391b

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v dohodě s generální prokuraturou, ministerstvem spravedlnosti a ministerstvem obrany upravilo obecně závazným právním předpisem postup příslušných orgánů při zabezpečování a správě zajištěného majetku.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. K řízení ve věcech, v nichž byla podle dosavadních předpisů založena příslušnost Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, s výjimkou řízení o řádných opravných prostředcích proti rozhodnutím vyšších vojenských soudů, je příslušný nejvyšší soud, pokud ve věci v prvním stupni rozhodoval orgán činný v trestním řízení se sídlem na území České republiky.

2. Došel-li Nejvyššímu soudu České a Slovenské Federativní Republiky návrh na uznání rozhodnutí cizozemského soudu a ke dni účinnosti tohoto zákona o něm nebylo rozhodnuto, je k dalšímu řízení příslušný nejvyšší soud, týká-li se rozhodnutí osoby, která má trvalé bydliště na území České republiky.

3. K řízení o stížnosti pro porušení zákona ve věcech, v nichž rozhodl bývalý Státní soud nebo bývalý Nejvyšší soud jako soud prvního stupně, je příslušný nejvyšší soud, pokud by podle nyní platných předpisů byl ve věci příslušný konat řízení v prvním stupni soud se sídlem na území České republiky.

4. K řízení o řádných opravných prostředcích proti rozhodnutím vyšších vojenských soudů, o nichž

ke dni účinnosti tohoto zákona Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky nerozhodl, je příslušný vrchní soud, v jehož obvodu má vyšší vojenský soud sídlo.

5. V řízení o odnětí věci soudu se sídlem v České republice a jeho přikázání soudu ve Slovenské republice a naopak se od účinnosti tohoto zákona nepokračuje.

6. Rozhodnutí soudů bývalé České a Slovenské Federativní Republiky, pokud měly sídlo na území České republiky, jsou vykonatelná za stejných podmínek, jako rozhodnutí soudů České republiky.

7. Jestliže bylo před účinností tohoto zákona započato na území České republiky s výkonem rozhodnutí soudu Slovenské republiky nebo soudu bývalé České a Slovenské Federativní Republiky, který měl sídlo na území Slovenské republiky, pokračuje se v něm, jako by se jednalo o rozhodnutí soudu České republiky, pokud mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, telefon a fax (02) 26 32 46 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - Tisk: Tiskárna MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, fax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123581 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kčs) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamáce je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 a ve vybraných knihkupectvích.